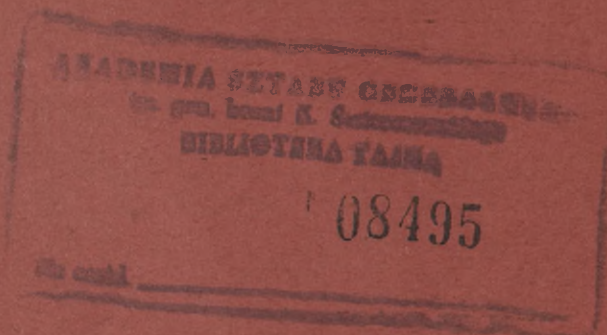

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW.

TAJNE

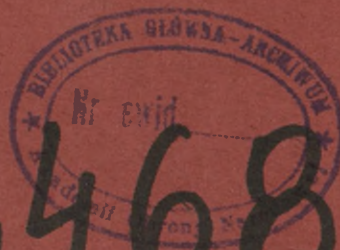
Egz. Nr 2

mjr MILESZCZYK

ORGANIZACJA I PRACA TYŁÓW DP
W NATARCIU NA REJON UMOCNIONY

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

(Tytuł)
Nr. 12805

12468

REMBERTÓW

SIERPIEŃ

1 9 5 5

334

Przew. Prot. nr. 12357 Pan

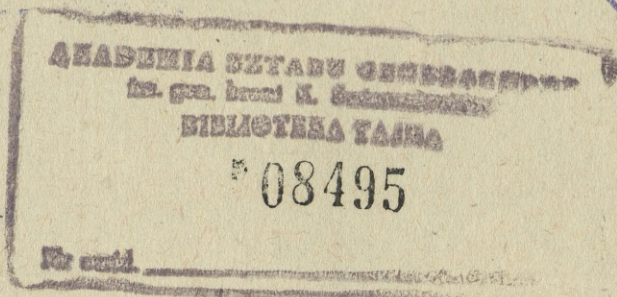
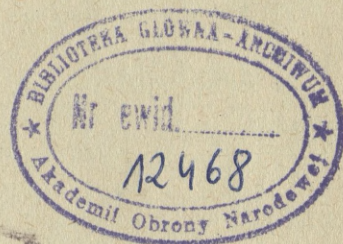
AKADEMIA SZTABI GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Szymanowskiego

KATEDRA TAKTYKI TYTLOW

KATEDRA TAKTYKI
GEN. KATEDRY TAKTYKI TYTLOW

WISNIAKOWSKI

1953
Str. nr. 2.

UNIWERSYTET I PRACE TYTLOW BYLISZ

WYDZIAŁ WARSZAWSKI NA SEKCJI WŁOCHOWY

1953 r.

WYDZIAŁ WARSZAWSKI TAJNO
AKADEMIA SZTABI GENERALNEGO
Im. gen. br. K. Szymanowskiego

Ozint
Nr. 27805

PLAN WIELKOPŁAN:

Wstęp.

- I. Charakterystyka regionu umiarkowanego.
- II. Właściwości organizacji tyków DP w naturze na region umiarkowany.
- III. Właściwości zabezpieczenia naturalnego.
- IV. Właściwości zabezpieczenia medycznego.
- V. Właściwości zabezpieczenia technicznego.
- VI. Działania tykami w naturze na BU.

Wnioski.

I. CHARAKTERYSTYKA REJONU UMOCNIENEGO

Rejon umocniony jest to, wawczasu przygotowany system pasów, rejonów obronnych wawczasu rozbudowanych pod względem inżynieryjnym i przygotowanych do długotrwałej i uporczywej obrony nakymi siłami, stakich garnizonów i wojsk polowych przeciw przeciatającym siłom nacierającym.

Fundamentowym przeznaczeniem rejonów umocnionych jest:

- osłona wazniejszych kierunków operacyjnych lub rejonów, mających polityczne, ekonomiczne lub wojskowe znaczenie;
 - osłona koncentracji i rozmieszczenia wojsk;
 - stworzenie przykrycia lub operacyjnego manewru wojsk polowych;
 - stworzenie warunków do niecyelowanego przejścia do natarcia wojsk;
 - osłona waznych węzłów dróg, przepław, przepławów wodnych.
- Struktura rozbudowy rejonów umocnionych jest analogiczna do struktury obrony typu polowego.

Składa się ona z pasa przesłaniania, głównego pasa, drugiego i trzeciego pasa obrony, pozycji wglowych i pośrednich.

Jednak posiada ona następujące cechy szczególne wewnątrz struktury obrony.

Pas przesłaniaⁿ¹⁶ wynosi 15 - 20 km głębokości i posiada pewną ilość długotrwałych umocnień, głównie na węzłach dróg i przejściach z dużym nasyceniem zapór inżynieryjnych.

Główny pas obrony, głębokość którego wynosiła w czasie ostatniej wojny 6 - 8 km, obecnie natomiast istnieje tendencja do pogłębienia go do 10 km, posiada w swym składzie trzy pozycje, rozbudowane w system węzłów i punktów oparcia z długotrwałymi umocnieniami różnych typów, a przerwy pomiędzy nimi są przykryte zaporami różnorodnymi.

Technika bojowa i sprzęt są umieszczane w betonowych lub drewniano-ziemnych ukryciach, wglądzie schronach.

Drugi i trzeci pas obrony, który jest na odpowiednim oddaleniu / w ostatniej wojnie światowej 10 - 15 km, a obecnie są tendencja do 20 km od przedniego skraju / nie różni się niczym od rozbudowy głównego pasa obrony.

Blatego też przełamaniu rejonu umocnionego przeprowadza się metodą ataku nawzajem przygotowanego z bezpośredniej styczności z nplam.

Do przełamania rejonu umocnionego metodą z wczasu przygotowanego konieczna jest:

- przeprowadzenie dokładnego rozpoznania przez wszystkie rodzaje wojsk terenu i systemu obrony nieprzyjaciela;
- posiadanie dłuższego okresu czasu na przygotowanie, organizację przełamania;
- przeprowadzenie wstępnego burzenia i silnego obciążenia bronią atomową w czasie lub przed artyleryjsko-lotniczym przygotowaniem ataku;
- specjalne przygotowanie wojsk do uderzenia na rejon umocniony / przeszkolenie ich uprzednio/.

Głównymi cechami charakterystycznymi natarcia na rejon umocniony są:

- głębokie ugrupowanie bojowe; podstawę ugrupowania bojowego stanowią grupy i oddziały eskarmowe;
- mniejsza szerokość pasa natarcia;
- duża ilość ciężkich środków i dział pancernych oraz artylerii dużego kalibru;
- rozpoczęcie walki z kontratakującymi oddziałami nplam już na pierwszej pozycji;
- stosowanie przez nplam częstychataków niewielkimi grupami.

Specyficzną cechą RU jest to, że w RU w zasadzie gromadzi się duże ilości zapasów wszelkiego rodzaju środków materiałowych w poszczególnych punktach oporu RU, które zapewnia długotrwałą obronę wojsk bez dowozu środków materiałowych w czasie przełamania go.

II. WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI TYCZĄCE DP W NATARCIU NA REJON

UMOCNIONY.

Przełamanie rejonu umocnionego wymaga szczególnie dokładnej organizacji pod każdym względem, wymaga dużego nakładu pracy ze strony wszystkich dowódców, naciów sztab i ich zastępów.

wymaga dużej systematyczności i dokładności oraz skrupulatnych obliczeń wszystkich czynności, zabezpieczających pomyślne wykonanie przełamania rejonu umocnionego.

Stosunkowa mała szerokość pasa natarcia, głębokie urzutowanie oddziałów nacierających, zmniejszenie wielkiej ilości środków technicznych - wymaga centralizacji dowodzenia wojskami na szczeblu armii, frontu.

Ogólny plan przełamania rejonu umocnionego, wybór oddziałów przełamania, siły i środki na poszczególne odcinki, organizacja, współdziałanie, metody i terminy natarcia, czas trwania przygotowania artyleryjskiego ustala dowódca armii, a niekiedy i dowódca frontu.

Sposób użycia broni atomowej, ilość i rejon użycia atomowych ustala dowódca Frontu lub Naczelny dowódca.

Organizacja i praca tyłów DP jest warunkowana z jednej strony charakterystyką rejonu umocnionego oraz cechami charakterystycznymi natarcia na rejon umocniony, z drugiej strony centralizacją dowodzenia w ramach armii, frontu.

Metoda i kolejność pracy tyłów przy zabezpieczeniu natarcia dywizji piechoty na rejon umocniony poza niektórymi zmianami, jak otrzymanie od wyższego szczebla odpowiedniego ogólnego planu organizacji tyłów, zabezpieczenia materiałowego, technicznego i medycznego zawezasa od wyższego szczebla / KA, armii / oraz różne prace związane z zabezpieczeniem przeszkolenia wojsk w okresie przygotowawczym do natarcia na RU, nie różni się od metody i kolejności pracy tyłów przy zabezpieczeniu natarcia dywizji piechoty na obronę npla typu polowego. Cechy charakterystyczne organizacji i pracy tyłów przy zabezpieczeniu natarcia na rejon umocniony w porównaniu do obrony typu polowego są następujące;

1. dłuższy jest okres przygotowawczy do natarcia;
2. w okresie przygotowawczym wojska przechodzą specjalne przeszkolenie przełamania rejonu umocnionego.

Stawia to przed tyłami dodatkowe zadania związane z większym odwozem środków materialnych / amunicji przede wszystkim oraz wykonanie szeregu prac związanych ze szkoleniem pojeń.

Organizacja tyłów.

Mówiąc o organizacji tyłów - to pas tyłów dywizji, drogi dowozu i ewakuacji, ugrupowanie i rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów i urządzeń tyłowych oraz ochrona i obrona tyłów dywizji piechoty - jest taka sama jak w naturze dywizji piechoty na obronę typu polowego z pewnymi zmianami / różnicami/.

Pas tyłów dywizji - wyprzedzić może w zależności od ugrupowania bojowego dywizji piechoty :

- głębokość - do 50 km od przedniego skraj.

Głębokość pasu naturala DP jest uwarunkowana tym, co głębokość jest ugrupowania bojowe wojsk, które wymaga głębszego ugrupowania tyłów.

Szerokość pasa tyłów dywizji, gdy DP będzie na kierunku głównego uderzenia KA, może być większa niż pas naturala wojsk. Może być to uderzenie wyjątkowy wypadek, gdy pas tyłów DP jest szerszy niż pas naturala DP.

Drogi dowozu i ewakuacji będzie taka sama jak w naturze na obronę typu polowego z tym, że na drogach dowozu i ewakuacji należy dokładnie zorganizować ruch, oraz że drogi dowozu przede wszystkim przy przekazywaniu rejonu umocnionego wymagają większych sił i środków na doprowadzenie ich do należytego stanu. /schemat nr 1 /

Ugrupowanie tyłów oddziałów dywizji piechoty różni się zasadniczo tym, że jest ono głębsze: wynika to z głębszego ugrupowania bojowego wojsk do naturala na KW.

Będzie miało to miejsce przede wszystkim w tym wypadku, gdy DP będzie nacierać z trzech rzutach /bardzo rzadko/.

Poza tym w zasadzie nie będzie specjalnych różnic do ugrupowania tyłów DP w porównaniu do ugrupowania tyłów DP nacierającej na obronę typu polowego.

Tyły na podstawach wyjściowych powinny być tak rozmieszczone, by były w każdej chwili gotowe do pracy odnośnie zabezpieczenia materiałowo-technicznego i medycznego wojsk w czasie natarcia na RU.

Stopień ich rozwinięcia na podstawach wyjściowych zależy od ich ugrupowania, które zależy z kolei od ugrupowania bojowego wojsk.

Tyły oddziałów w pierwszym rzucie dywizji piechoty rozwijają się całkowicie, gdyż rejon umocniony zawsze będzie broniący przez npla na całej głębokości i praca tyłów przy pokonywaniu RU odnośnie niesienia pomocy medycznej, odnośnie niesienia pomocy technicznej, odnośnie dowozu i ewakuacji jest konieczna od samego początku/natarcia ^{rozpoczęcia} wojsk RU.

Tyły partii drugiego, względnie trzeciego rzutu dywizji piechoty są w stałej gotowości do pracy i rozwijają się w miarę potrzeb, gdy niezbędne jest udzielanie pomocy medycznej oraz zaopatrywanie oddziałów wprowadzonych do walki.

Przesuwanie tyłów, oddziałów dywizji oraz tyłów dywizji w czasie przełamania rejonu umocnionego do wykonania zadania następnego przez dywizję piechoty w zasadzie jest niecelowe, za wyjątkiem PPM-ów, gdyż głębokość zadania następnego dywizji jest - przekłamanie głównego pasa obrony npla. Po wykonaniu zadania następnego przez dywizję, zostaje wprowadzony drugi rzut KA, a DP w zasadzie albo zabezpiecza działanie drugiego rzutu KA albo przechodzi do odwodu, co również nie wymaga przegrupowania tyłów w 1 -szym dniu walki, a dopiero na 2 -gi dzień, gdy odierwanie tyłów będzie większe i przegrupowanie wówczas będzie celowe.

Ochrona i obrona - tyłów DP w natarciu na RU również w zasadzie nie różni się specjalnie od ochrony i obrony tyłów DP w natarciu na obronę typu polowego.

Jednak, ponieważ okres przygotowawczy natarcia na RU jest w zasadzie dłuższy od okresu przygotowawczego natarcia DP na obronę typu polowego, dlatego też specyficznym będzie to, że rejon rozmieszczenia tyłów będą lepiej urządzona i pełniej zaryte w ziemię w odniesieniu do tego okresu w natarciu DP na obronę typu polowego.

Przy organizacji obrony należy wychodzić z charakteru terenu w jakim rozmieszczają się tyły.

Kalkulacje wstępne wskazują, że we współczesnych warunkach w celu pełnego ukrycia niektórych obiektów urządzeń tyłowych należy wyryć ziemię w m³:

- dla DP	2900
- dla składów dywizji:	
- zps	350 - 400
- żywn.	300 - 350
- mund.	100

Należy pod uwagę, że dzięki wykorzystaniu fałd i ukryć terenowych do 55 % pracy odpadnie, 15% prac odpadnie w związku z niekompletnością tyłów, do 25 % mogą wykonać pododdziały, oddziały i urządzenia tyłowe swoimi siłami i środkami - to 25% prac należy wykonać przez wojska nie licząc rozbudowy, TPD, które również muszą rozbudować wojska / saperzy /.

III. WŁASCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO.

W zasadzie zabezpieczenie materiałowe również nie różni się od zasad zabezpieczenia materiałowego natarcia DP na obronę typu polowego.

Zabezpieczenie materiałowe obejmuje zarówno okres przygotowawczy do natarcia na rejon umocniony jak i okres prowadzenia natarcia i dotyczy potrzeb na które składają się:

- środki materiałowe konieczne do uzupełnienia zapasów ruchomych, niezbędne dla szkolenia, życia i walki wojsk;
- środki materiałowe, wynikające z potrzeb pokrycia zużycia w toku natarcia / na 1-szy dzień walki /;

- środki materiałowe, wynikające z potrzeb pokrycia strat poniesionych na skutek skierowania ich przez npl / różnymi siłami i środkami a przede wszystkim bronią atomową i BSP/.

Zródła pokrycia tych potrzeb są takie same, z tym że zdobycie wojenne w opaczonych punktach oporu rejonu umocnionego może być bezpośrednio w rejonie obrony npla w dużych ilościach. Jednak i tutaj nie można liczyć na wykorzystanie jej w pierwszym dniu natarcia, gdyż należy uprzednio przeprowadzić dokładne przebadanie jej pod względem przydatności i dopiero wówczas przystąpić do planowego zaopatrzenia. Zużycie środków materiałowych amunicji oraz materiałów wybuchowych jest znacznie większe w porównaniu do natarcia BP na obronę typu polowego. Wynika to przede wszystkim z tego, że okres burzania rejonu umocnionego, w którym bierze udział artyleria do ognia pojedynczego i artyleria strzelająca ogniem na wprost, trwa kilka dni, więc zużycie tej amunicji może wynieść dużo więcej.

Dlatego też na SO artylerii składa się duże ilości amunicji, a mimo to w czasie prowadzenia ognia z nich możliwa jest, że będzie trzeba dowozić amunicję na SO, gdyż nie można zawsze od razu zgromadzić takie ilości amunicji, które zabezpieczyły by potrzeby artylerii strzelającej z tych stanowisk ogniowych bez dowozu w czasie art. przygot.

Oprócz tego na punktach zaopatrzenia pułków i dywizji gromadzi się zapasy doraźne w wysokościach ustalonych przez dow. wyższego szczebla, czego nie robi się w zasadzie w zabezpieczeniu materiałowym natarcia BP na obronę npla typu polowego.

Gromadzenie zapasów doraźnych amunicji oraz materiałów wybuchowych na składach uwarunkowane jest tym, że rejon umocniony przy jego zdobywaniu / przełamaniu / wymaga zużycia dużej ilości amunicji i materiałów wybuchowych.

Rozpatrując zużycie środków materiałowych należy przy
 przedstawianiu pamiętać o stosunkowo dużym zużyciu amunicji
 do dział strzelających na wprost oraz materiałów wybuchowych
 które potrzebne są oddziałom / grupom / szturmom przy
 wysadzeniu/odobywaniu/zejścia i punktów oporu RU wple.

Grundownie większych ilości zapasów doradnych
 amunicji oraz materiałów wybuchowych na punktach zaopatry-
 wania pułków i dywizji warunkowane jest również tym, że
 zadanie DP w natarciu na RU ^{jest} /pytanie, tempo natarcia jest
 mniejsze, a w związku z tym ruch do przodu uwiadzeń tylnych
 nie będzie tak wielki i szybki jak to miało miejsce w na-
 tarciu DP na obronę typu polowego.

Nie ma w związku z tym obawy, że zgromadzenie większych
 ilości środków materiałowych, może spowodować dodatkowe
 czynności w domozio, ochronie itd, a na odwrót, utylnie
 jedynie dodatnio na pracę tyłów, gdy dowód amunicji ze
 składów dywizyjnych do pułkowych będzie odbywał się w korzy-
 stniejszych warunkach, ponieważ oddziały dywizji będą mogły
 dłużej zabezpieczyć się bez dowodu środków materiałowych
 ze składów armii - w tym czasie gdy wojska będą wprowadzane
 do walki drugie rzuty KA, armii w celu nawastania cily nierz-
 nicowej przy przechwytywaniu RU.

Poza tym zabezpieczenie materiałowe odbywa się
 na tych samych zasadach jak w natarciu DP na obronę wple
 typu polowego.

Nieco większe trudności może przedstawiać zaopat-
 rywanie w wodę, z powodu skupienia w jednym miejscu dużej
 ilości ludzi i techniki, a braku czasu / lub uszkodzenia/
 urządzeń wody. Dlatego też należy odpowiednio przemyśleć
 zaopatrywanie w wodę by starczyło ^{jej dostatecznie,} dla ludzi i techniki
 oraz dla dezaktywacji w razie potrzeby.

IV. WŁASCIWOSCI ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO.

Zabezpieczenie medyczne natarcia DP na RU
 również w zasadzie jest takie samo jak zabezpieczenie me-
 dyczne natarcia DP na obronę typu polowego.

Zadaniem zabezpieczenia medycznego DP w natarciu na RU jest odpowiednie przygotowanie wojsk i personelu medycznego oraz środków medycznych do niesienia terminowej i właściwej pomocy medycznej wojskom w natarciu na RU.

Zadania te są podobne do zadań jakie były stawiane w zabezpieczeniu medycznym natarcia DP na obronę typu polowego.

Do właściwości zabezpieczenia medycznego natarcia DP na RU będzie należało:

- specjalne przeszkolenie służby medycznej w zakresie niesienia pomocy medycznej rannym i porażonym żołnierzom w trudnych warunkach natarcia, / szturmowania punktów i rejonów oporu obrony wpl / RU;
- nieco odmienna organizacja i praca pułkowych punktów medycznych oraz IRL.

Przy natarciu DP na RU, nawet przy przeprowadzeniu przygotowania atomowego przez nasze wojska na całą głębokość głównego pasa obrony wpl, to i tak w zasadzie nie jest możliwe pełne obezwładnienie żywej siły i techniki bojowej wpl i przy przejściu do natarcia wojsk DP na RU będą zawsze straty w ludziach ^{to} dość poważne, przekraczające możliwości udzielania należytej pomocy służby medycznej pułków i dywizji.

Dlatego też w celu zapewnienia właściwej pomocy medycznej koniecznym jest rozwijanie w rejonach wyjściowych do natarcia na RU punktów medycznych pułków oraz DPM, jak też wzmacnianie pułkowych punktów medycznych personelem i transportem medycznym dywizji, a DDM - personelem i transportem medycznym armii.

Dla ewakuacji wykorzystuje się w szerokim zakresie transport ogólnego przeznaczenia.

Przemieszczenie pułkowych punktów medycznych dokonuje się w ten sposób, by nie oderwały się one na większą odległość, to jest przemieszczenie punktów medycznych pułków pierwszorządowych dokonuje się po przełamaniu drugiej pozycji i podejścia do trzeciej pozycji i głównego pasa obrony RU wpl.

DPW w zasadzie przemieszcza się po przełamaniu głównego pasa obrony RU kpla i podejścia wojsk pod korpusną rubież obrony kpla - to jest gdy wojska DP przejdą głęb 12 - 15 km

W wypadku napadu atomowego kpla na wojska nacierające, w rejonie wybuchu przeprowadza się przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne podobnie jak w zabezpieczeniu medycznym natarcia DP na obronę kpla typu polowego, to jest służba medyczna obowiązana jest natychmiast po odparciu kontrataku kpla udzielić pomocy medycznej porażonym. W tym celu wysyła się na miejsce wybuchu część brygad chirurgicznych, personelu sanitarnego oraz środki ewakuacyjne i wspólnie ze służbą chemiczną przeprowadza się dezaktywację ludzi na punktach kapiolowo-dezaktywnacyjnych nienieniem / skazywanłem / pomocą medyczną.

Transport, którym byli ewakuowani porażeni bojowymi środkami promieniotwórczymi, podlega każdorazowo dezaktywacji przed powrotnym jego użyciem.

III. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO.

Zabezpieczenie techniczne natarcia DP na RU także w zasadzie nie różni się od zabezpieczenia technicznego natarcia DP na obronę kpla typu polowego.

Zadaniem zabezpieczenia technicznego jest utrzymanie we właściwym stanie techniki bojowej, przez odpowiednią organizację obsługi technicznej oraz terminowy remont i ewakuację.

Ponieważ jedną z głównych cech charakterystycznych natarcia na RU jest natychmiast odcinka przełamania dużą ilością ciężkich czołgów, dział pancernych oraz artylerii dużego kalibru, więc w zasadzie DP będzie miała przydzielone odpowiednie wzmocnienie środków remontowych i ewakuacyjnych dla utrzymania tej techniki we właściwym stanie.

Przydzielone środki remontu i ewakuacji będą rozmieszczały się w okresie przygotowawczym w rejonach zebrania, a po zajęciu podstań wyjściowych do natarcia będą rozmieszczone podobnie jak w natarciu DP na obronę kpla typu polowego.

W okresie przygotowawczym do natarcia na RU należy zwrócić szczególną uwagę na przygotowanie transportu samochodowego do pracy w warunkach stosowania broni atomowej.

W tym celu należy

- stworzyć odpowiednią ilość zapasów części remontowych części zamiennych i agregatów bezpośrednio w pododdziałach;
- zabezpieczyć samochody w konieczne pomocnicze środki saperские dla usuwania drobnych przeszkód terenowych i plandeki dla okrywania ładunków.

W toku natarcia DP na RU zabezpieczenie techniczne będzie przebiegało podobnie jak zabezpieczenie techniczne natarcia DP na obronę npla typu polowego z tym, że przemieszczenie środków remontowych ulegnie niektórym zmianom, o czym była mowa w ugrupowaniu i rozmieszczeniu oraz z tym, że będzie więcej środków remontowych gdyż będą większe straty i uszkodzenia.

Dowodzenie tyłami DP w natarciu na RU.

Dowodzenie tyłami DP w natarciu na RU oprócz tego, że odbywa się na ogólnych zasadach jest uwarunkowane z jednej strony charakterystyką rejonu umocnionego z drugiej zaś centralizacją dowodzenia w ramach KA / armii/.

Ogólny plan organizacji tyłów, zabezpieczenie materiałowe, technicznego i medycznego przy przełamaniu przez DP RU ustala armia, która przekazuje do KA /DP/ czego nie było w dowodzeniu tyłami przy natarciu DP na obronę npla typu polowego.

IE na podstawie otrzymanego uprzednio ogólnego planu organizacji tyłów i zabezpieczenia materiałowego, materialnego / technicznego/ przystępuje do analizy i oceny zadania, przyjęcia odpowiedniej decyzji oświadczenia organizacji, pracy tyłów DP w natarciu na RU.

Zrozumiałym jest, że specyfika, sposób dowodzenia tyłami DP wynika z cech charakterystycznych natarcia DP na RU oraz centralizacji dowodzenia w ramach armii.

W okresie przygotowawczym, po otrzymaniu zadania do natarcia na RU, po otrzymaniu ogólnego ^{planu/}przebiegania rejonu umocnionego oraz ogólnego planu organizacji tyłów zabezpieczenia mat. tech. i med. rejonu umocnionego, Wydział Tyłów DP, na czele z szefem tyłów DP, przystępuje do planowania zabezpieczenia materiałowego - technicznego szkolenia wojsk oraz szkolenia tyłów związanego z natarciem na RU i równoległe z tym przystępuje do planowania organizacji tyłów, zabezpieczenia materiałowego, medycznego i technicznego całego natarcia DP na RU.

W trakcie planowania zabezpieczenia szkolenia wojsk oraz zabezpieczenia natarcia DP na RU, szef tyłów i podległe mu służby przygotowują niezbędne dane dla dowódcy dywizji w celu powzięcia przez niego skutecznej decyzji.

Przygotowanie danych do decyzji dowódcy po linii organizacji tyłów, zabezpieczenia materiałowego, medycznego i technicznego, jak też i prace szefa tyłów po otrzymaniu wytycznych dla tyłów od dowódcy są podobne jak omówione w wykładzie zasady organizacji i pracy tyłów DP w natarciu z tym, że

- dokumenty dowodzenia tyłami w okresie organizacji rozpracowane są پہاiej, a plan organizacji tyłów, materiałowego, medycznego i technicznego zabezpiecz ^{enia/}o zatwierdzeniu przez dowódcę dywizji wysyła się do pułków wyciągi/ozego nie robiono w natarciu DP na obronę pola typu polowego/.

Więcej czasu poświęca się na współdziałanie i zgrywanie między sztabem DP, szefami służb DP i pomocnikami dowódcy d/s zaopatrzenia, aby nie szwankowało zabezpieczenie w czasie natarcia na RU.

W wypadku gdy jest więcej czasu możliwe jest w okresie przygotowawczym przedsięwzięcie na mapach całego zadania, jakie otrzymała do natarcia DP na RU, by tym samym zgrać organizację i pracę tyłów z planem natarcia wojsk DP na RU. / oo wojska robią prawie zawsze/.

Kierowanie tyłami DP w toku natarcia na RU opiera się na realizacji planu organizacji tyłów zabezpieczenia materiałowego, technicznego i medycznego oraz na wydawaniu odpowiednich zarządzeń stosownie do zmieniających się sytuacji na polu walki / w wyniku otrzymanych meldunków/.

W okresie natarcia szef tyłów dywizji piechoty wraz z swoim oddziałem tyłów osuwa nad tokiem pracy tyłów dywizji jej oddziałów, nad terminową ewakuacją rannych, nad remontem i ewakuacją sprzętu i techniki bojowej, nad dowozem sprzętów mater. riatowych, przegrupowaniem urzędów tyłowych - czy to poprzez osobisty wgląd czy też poprzez zorganizowany system kontroli.

Dla należytego kierowania tyłami potrzebna jest dobra łączność, której zasady są podobne, jak było omawiano przy DP w natarciu na obronę npla ^{typu} polowego.

Wniosek

1. Organizacja i praca tyłów dywizji piechoty w natarciu na RU jest podobna do organizacji i pracy tyłów dywizji piechoty w natarciu na obronę npla typu polowego
2. Różnice zachodzące w organizacji i pracy tyłów dywizji piechoty na RU są uwarunkowane specyfiką natarcia na RU, które wymaga specjalnego szkolenia wojsk do przeżycia RU oraz centralizację dowodzenia.
3. Należyta organizacja i praca tyłów dywizji piechoty w natarciu na RU możliwa jest wówczas, gdy w okresie przygotowawczym zostanie należyście zorganizowane współdziałanie pomiędzy szefami służb odnośnie organizacji tyłów, zabezpieczenia materiałowego, technicznego i medycznego oraz gdy ~~osobisty~~ osoba szefu tyłów będzie dobrze znał działania bojowe wojsk na RU.

Zróżdka

1. Reg. pol.cz. I str. 119 pkt 253-259.
2. Reg. pol.cz. II str. pkt

- 15 -

3. Konspekt wykładu Katedry Taktyki Tyłów "Organizacja i praca tyłów DP w natarciu".

4. Konspekt wykładu Katedry Taktyki Ogólnej, Kanc. Oddz. Wysz. nr 0779 z 28.2.55 r.

OPRACOWAŁ:

Wydruk. w 25 egz.

MIŁESZCZYK mjr.

Egz. nr 1 -25 Kanc Tajna
druk Kuczowska dn. 12.8.55r.
Wyk. Miłeszczyk mjr
Np. ks. 1895/Wyszak.

